

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE ARABIC PORTION OF THE CAIRO GENIZAH AT CAMBRIDGE.

(*Third Article.*)

SAADYĀH FRAGMENTS.

VIII.

THREE leaves, Orient. Rabb. char. 20 × 15 cm.

The first of these fragments contains the concluding pages of a treatise which, in the colophon, is entitled AL-TAMYĪZ. There is little doubt that the fragment is a relic of Saadyāh's famous polemical work against Qaraïte doctrines known under this title.

In a recent article Dr. Poznański gave a compilation of quotations from this book culled from Jefeth's¹ Bible Commentaries, and this up till now is all that has been known of this treatise. Somewhat later Dr. Harkavy published fragments of a similar character which, he considers, belong to the same work². His evidence is not, however, conclusive, as will be seen from an argument adduced below.

Poznański's extracts can now, as I believe, be supplemented by two more pieces: 1. the large fragment which forms the subject of this article; 2. a short quotation contained in the fragment to be published after this, and dealing with the question of intercalation.

The larger fragment reveals an attempt to show that the word שבת in Lev. xxiii. 15 has a different meaning from that which it has in other passages. For this purpose the author quotes two passages of the Pentateuch in which the same expression occurs in two consecutive sentences, but with a different meaning in each case. These passages are Lev. xxvii. 28-29, and Deut. xxviii. 47-48. Not con-

¹ *J. Q. R.*, X, p. 246 sqq.

² *Ibid.*, XIII, p. 655 sqq.

tent¹ with these, he looks round for instances in which a word has *two* different meanings in *one* verse. Such are to be found in Gen. i. 5; Lev. xiv. 41; Deut. xxxii. 14; Isa. i. 7; Jonah iii. 7; Koh. i. 6. Those who reject the double translation of *Sabbath* (the Qaraïtes), must consistently adopt a uniform translation in all these cases. They do not, therefore, fix Pentecost on a certain date in Sivān, but make it movable between the fifth and twelfth according to the date of the Sunday of the Passover week.

Here the author quotes a passage from the work of a certain Judah of Alexandria, probably Philo *Judaeus*. Unfortunately the passage in question is somewhat damaged, so that his words cannot be read with certainty.

After this the discussion turns on the question of the second days of festivals with reference to Deut. iv. 2. A similar discussion with nearly the same arguments, and including an observation on legal differences between Palestine and the Diaspora, is to be found in Harkavy's fragment mentioned above. This goes rather against the suggestion of the latter that his fragment belongs to the *Kitāb al-Tamyīz*, although there is no reason to deny Saadyah's authorship. It is not unusual for him to discuss the same topic in different works with slightly varying arguments.

The work ends as follows: "May God guide those who study this treatise in order to keep their hearts pure, and who strive after the truth, no matter whether it be far or near. Let them devote themselves to the Scripture and the Mishnāh, as well as to correct meditation, that they may arrive at it, and remove from their hearts doubt and uncertainty with the help of the Merciful. Completed is the book entitled AL-TAMYĪZ, and God be invoked."

IX.

Six leaves, Orient. Rabb. char. 21 × 15 cm.

This fragment reproduces a portion of another of Saadyāh's

¹ Cf. *J. Q. R.*, X, p. 247, l. 8 שמי לם אקע ברץ.

anti-Qaraïte works, but there is some difficulty in deciding which of them it is. Fortunately the circle of possibilities can be narrowed into so small a compass that little uncertainty remains. From the quotation of a passage of the *Kitāb al-Tamyīz* occurring in the fragment we see that this work is out of the question. Neither can it be the כתב אלעבור because, though largely discussing calendar points, it also speaks of other topics as *Abīb*, the fat of the "Tail," and *Niddāh* regulations. It is further clear that the treatise was not written on the author's own initiative, but in order to refute the criticisms of an opponent. "The reason," he says, "why that ignorant man wrote his book was to break up the Rabbanite community." This unflattering title is occasionally relieved by the shorter one, "that man," but otherwise the tone remains urbane and discreet.

Thus our fragment is part of a rejoinder to a book of hostile tendencies, and most probably Saadyāh's REFUTATION OF IBN SĀQWEIH, a work hitherto considered lost. Some positive evidence of this is given by Ibn al-Ḥitī (*J. Q. R.*, vol. IX, p. 435), who says that Ibn Sāqweih endeavoured to silence the Rabbanites on the questions of the New Moon, Abīb, Pentecost, the "tail" and fat.

It appears to me that both leaves of the fragment published by Harkavy in the article mentioned above belong to the same work, and not to the *Kitāb al-Tamyīz*. His opinion that the refutation of Ibn Sāqweih was embodied in this work is altogether untenable, since this latter was evidently the book he criticized. It is, therefore, but natural that some of the arguments of the *Tamyīz* were repeated at greater length in the second work¹. I would further suggest that the second leaf of Harkavy's fragment belongs to the earlier part of

¹ In the quotation from Moses Ibn Ezra's כתב אלחריקה it should be read פי כתב אלחמיין [ן] פי רדה אלי בן סקייח otherwise the second פי would mar the grammatical construction. This seems also to have been Poznański's opinion in *J. Q. R.*, X, p. 245, rem. 3.

the work; whilst the *first*, which contains a kind of summing up, belongs to the end. The fragment which forms the subject of these remarks almost fills the gap between both leaves, though probably not taken from the same volume, being written on paper, whilst the rest is written on vellum. Finally it should be observed that the subjects alluded to in Harkavy's fragment not only tally with the others, but that its aim is also to refute "that ignorant person" and "that man."

As to the contents of our fragment, they first discuss the thirteen paragraphs of the Talmud (Sanhedrin, fol. 11ro–12ro), dealing with the question of intercalation. It is here that Saadyāh again alludes to his hopes of almost immediate redemption of the Jews from exile¹, based on his calculation of the date of the Mōlad of Tishri of the year 2448 A. M., the supposed year of the Exodus. The final addition, viz. a hundred and thirty years after the destruction of the Second Temple, being the time of the completion of the Mishnāh, *plus* seven hundred years "to our own time," leads to the year 4658 A. M. (898 c. e.), after which "it is impossible that we should remain in exile much longer."

In answer to Ibn Sāqweih's query how Rabbanite doctrine meets the difficulty when Passover occurs before there is any *Abīb* (ripe corn) to be found, Saadyāh quotes two replies from the *Kitāb al-Tamyīz*, viz. 1. that on the basis of Rabbinic intercalation ripe corn would always be found when required; 2. if it was not found prior to this term, we count (the Omer) accordingly, beginning with the sixteenth of the month which is nearest to the Omer. To these he now adds as *third* that in the time of the Sanhedrin the Omer may have been brought from the stale corn, as explained in the Talmud². "Yet this man," he says, "does not understand their words and meanings, as we have shown above."

¹ See also *Kitāb al-Amānāt*, ed. Landauer, p. 234 sqq., where the calculation is given on different lines.

² Men. fol. 83ro.

The author then proceeds to discuss the remaining three points which form the end of Ibn Sāqweih's book, viz. 1. the Qaraïte contention that the fat of the tail was forbidden to be eaten; 2. that Rabbanite practice, with regard to *Niddāh* regulations, contradicted the Law. The fragment breaks off before this discussion is finished.

X.

Lower half of leaf, 8 × 15 cm.

This fragment reproduces two passages of Harkavy's mentioned above. It shows that Saadyāh's replica against Ibn Sāqweih was frequently copied.

VIII.

T-S. 8 Ka. 10².

Fol. 1 recto . . . אם אחד לזם באלצ'רורה אן תכון ז' שבתות סבעה אסאביע ואלא
 לם יכון אלעדרד מן יז' ולמא יגב אן תכון קו' שבע שבתות אסאביע יגב
 באלצ'רורה אן תכון השבת השביעית אלסבוע אלסאבע פלמא אכתלפת
 אלעלל אכתלף אלחפסיר תם תבינת הדה אלמטאלבה פראיתהא לו תא . .
 צחיהה לכאן ללרבונין אן יטאלבו מכאלפיהם במתלהא ודלך ב[מא] יקולון
 להם ואנתם איצא קד פרקתם בין מחרת השבת ושבע שבתות לאן אלאל
 ענרדם סבת מחצ'ה לא ישארכהא חול ושבתות אלחול וסבת משתרכין
 לאנהא אן לם תכון כדך לם יכון אבתדי אלעדרד מן יום אלאהד ופרקתם
 בינהם איצא עלי ונה אכר לאנכם תג'ון אן תכון מחרת השבת יום עיד
 ולא תג'ון אן תכון ז' שבתות ז' אעיארד פכמא פרקתם אנתם בינה
 מא פי אלחג'ויו ופי משארכ'ה אלחול לאסבאב כדאך פרקנא נחן בינהמא
 פי אלוגוב לאסבאב . ותתבעת אלמקרא לאנטר הל אנד פיה לפטתין
 מתגאורתין תפסיר אהדהמא ניר תפסיר אלאכר . פונדת . . . מן דלך פי פסוקין
 מתל אך כל חרם אשר יחרים איש ליי כל חרם אשר יחרם מן האדם .
 ומתל תחת אשר לא עבדת את יי אלהיך ועבדת את אויביך פאני לם אקנע
 בדלך וטלבת מא תכון גמיעא פסוק ואחד פונדת ויקרא אלהים לאור יום
 ויהי ערב ויהי בקר יום . וונדת איצא עם חלב כרים עם חלב כליות חטה
 ויאצא ואת הבית יקציע מבית ואיצא זרים אוכלים אותה ושממה [כמהפכת
 Fol. 1 verso

זרים] ואיצא מטעם המלך אל יטעמו מאומה . ואיצא הולך הרוח ועל
 סביבותיו שב הרוח . ואשכאל כתיב פקלת ענד מא חצלת לי הדה ואמתאלהא
 פלים במנכר אן תכון השבת ושבתות מתנאורתין פי פסוק ופי פסוקין
 ותפסירהמא מכאלף וראית אנה מן אבא דלך לזמה אלתסויה בין הדה
 אלמעאני פי תנאהל ואמא אלסבב אלדי לה למ ירסם עיד אלענצרה ביום
 מעלום מן שהר סיון פאן אלמכאלפין ונדחתם ינעלון דלך חגה לתנקלה מן
 יום אלי יום ויקולון אנה יגוז אן יכון מן ה' איאם פי אלסיון ואל י"ב יום
 מנה חסב קרב יום אלאחד מן אלפסח ובעדה פאסתעמלת אלנטר פלם
 אנד מא קאלוה ואנבא בל ונדת ללגמאעה סבבא עטימא יעללונה בה ויקלון
 אנה למא ערפנא אול אלכמסין מן מתי הי אסתגני ען תעריפנא אברהא אלי
 אן ינתהי אד כאן אלחסאב ירפענא אליה באלצרורה כאסתגנא ען אן יערפנא
 יום השמיני פי כם יום מן אלשהר . . . לאנה קד ערפנא אול אלעדד מן אי יום
 יכון ואלעדד יצ(?) ירנא חתי יצע ידנא עלי אליום בעצה פראית אכתצאר הודא
 אלאקאויל ואתבתהא לים תרשד בה אלטאלב ואלוקוף עלי אלחק פי אתכאד
 הודא אלעדד ואמא יהודה אלסכנדראני פאנה יקול כמא כאן בין בכורי Fol. 2
 שעורים ובכורי חטים נ' יומא כ(?) ל בין בכורי חטים ובכורי תירוש נ' יומא recto
 פיוכן אכר שהר תמוז ובין בכורי תירוש ובכורי יצהר נ' יומא פיוכן
 קרבן שמן פי כ' מן אלול ואלדליל לה עלי דלך ושרח אלבאב אלה'
 אלדי הו מערפה אליום אלי אלמחכד פי אלגלות הודא אלבאב לים פיה
 מדאהב מכתלפה ולא אחד ממן כאלף ארבונין קאל פיה בשי אכתר מן
 אנבארה וראית אלעמל פי אלכבאר אלמנקולה לים הו עלי מן יקול למ
 ארי ולם אסמע ואמא אלחעויל עלי מן קאל פיה ראית וסמעת פקאלת
 אלגמאעה סמענא מן אלאנביא אנה אדא [כנ]א פי גיר אלבלד אלכאין
 ינב אן נצם אלי כל יום מקרא קדש יומא תאניא וראינאהם הם איצא יפעלון
 דלך מא כלא אלכפור וחדה פאלתמסת אלמקרא לעלי אן אנדה ינאקצאם
 בקול לא תוסף עליו ולם תגרע ממנו פתבינת אול אלפסוק פאדא לים פיה
 את כל הדבר אשר אנכי כותב לכם ואנמא הו מצוה אתכם וונדת אלמנקול
 ענדא לנטר צוי כאלמכתוב . תם קלת ולעלהם אן יכון חין קאלת אלתוריה
 ז' ימים תאכל מצות וקאלו הם שמונה קד נאקצו פתאמלת דלך נעמא
 פאדא בה מצוזה פי אלנין פי אלארץ כק והיה כי אם יביאין יי [א]ל ארץ
 הכ שבעת ימים תאכל מצות וכדלך באקי אלמעדים לאנהא אן דברהא פי Fol. 2
 אכר ספר ויקרא תרך אלפסח אן ישרט קבל לה בארץ אד כאן verso
 כד אחכמה פי ספר ואלה שמות פי כי תבאו מן אלענצרה

בעדהא וּגְדַתָּה קד אמסך ען גיר אלארץ בל יקול שיא פא(?) פּנא(?) אלאנקלין
 כניאין(?) מן אלד־אשיא לאנה חין אמסך ען גיר אלארץ פי אלכתאב כאן יגו
 [אן] יכוּן פי אלאתאר חכס גיר אלארץ אמא אקל ואמא אכתר ואמא מתל
 דלך כאנת אלאתאר באנה אכתר מנה כיום ואחד כמה ועפנא תם תפכרת
 לעלהם אן יכונו כאברו אלחס פלם אגדהם אן יוסמא אליום אלתאני טו
 בל הו ענדהם עלי אלחיקיה יום יז וכדי לו ערצת להם שהאדה־פיה לאנכם
 פי אליום אלדי בעדה וכתרו(?) כאנת אלשהאדה־יום יז וכתבנאהא יום יז
 ואנמא אומריו אן יקרא פיה ז אלעניאן ז וטו חכמה פי אלקדש בחכמה ולא
 יוסמא יום מן טו וכדלך יום אלתאני שמיני ועלי אנהם יסמנה כדאך פהו
 ענדהם יום גז מן אלשהר ואנמא יסמונה שמיני לאן חכמה אן יכוּן קדש
 בחכמה כמה קאל אלהה עז וּגְל וּגְהֵ אעם דודתך היא עיני חכמהא אלהראם
 בחכמהא לאנהא עמתך עלי אלחיקיה , וכקולה ען מן דבח פי דלך אלקדס
 לא ענד אלמזבח דם יחשב לאיש ההוא¹ ותם קלת לעלהם בעצהם יכאלף
 בעץ פתבתע דלך פונדת אהל אלשאם ואלגל[ות] יקולון אנה אנמעין למן
 כאן מן אלאמה־פי בלד אלמקדס פלימסך [יומא] ואחדא ומן כאן כארנא
 ענה פלימסך יומי[ן] יקולון לו אנה כרננא עלי גירה לאתמ[ן] ? נא
 [אהל אל] עראק (?) וגירה יקולון אנה אדא תוסמנא פי אלשאם למ נתכד
 אלא יומא ואחד[א] אלמסותוטאן ענדהם יב פלם יכוּן בינהם פי דלך שי מן
 אלכלאף תם קלת לעל הדיא מנכר פי שראיענא יפרק פי מא בין אלאמה־
 אן יכוּן בעצהם מעידין ובעצהם גיר מעידין פפחצת הדיא אלקצה־ישראיע
 אלתורה פונדת קומא לאן אן למ יעמלון פסח לזמהם כרת והם אלקראבין
 כק והאיש אשר הוא טהור ובררך² וקום לא יעמלונה ולא ילומהם אלכרת
 והם אלבאעדון כק איש איש כי יהיה טמא לנפש³ וג' וּגְדַתָּה איצא קומא אן
 דבחו לא בחצרה אלמזבח לזמהם כרת והם מן כאן פי מדינה אלסלאם
 כק איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כבש⁴ וקומא ידבחון חית
 שאו חלאל להם והם אלבאעדון כק כי ירחק ממך⁵ וּגְדַתָּה קומא איצא
 יגו להם ביעה בל יחמלונה בעינה עלי קרב מסכנהם מן אלקדס ובעדה
 כמק כי ירבה ממך⁶ וג' וקלת נאיו עליה הדיא אלשריעה אן יכוּן מן שרעהא
 מוכלפה לעלה אלוטן ישרע אליום אלתאני וחו מוכתלפא לעלה אלוטן ומן
 מא כאנת אלאמה־לא תנכר הדיא רכמת יום שמחה ומשתה ופי אלפורים
 מוכתלפא לעלה אלוטן אהל חצון ידכרו יום י"ד ויום ה"ו ואהל אלארברא[ץ]

Fol. 3
rectoFol. 3
verso¹ Lev. xvii. 4.² Num. ix. 13.³ Ibid. v. 9.⁴ Lev. xvii. 3.⁵ Deut. xiv. 24.⁶ Ibid.

יום י"ד [כָּךְ] על כן היהודים היושבים בערי הפרז[ות]
 צא ען דלך אני ראית כתירא פאצע פיה עלה אכתר מן אנה
 אמר ירמיה אן יעמל מוטות עיץ¹ פלמא כסרהא חנניה קאל לה ועשית
 תהתיקן מוטות ברזל ואמרה איצא באן יכתב מגלה וינדר אלקום בהא
 פלמא אחרקוהא אמר באעאדתהא ואן יזיד עליהא מתלהא כָּךְ ועוד נוסף
 עליחה דברים רבים כהמה ונ וונדת אלאבא כאנו יכרנן מחציה השקל ובעד
 אלגלות זאדו עליהא כמֶךְ והעמדנו עלינו מצות לתת שלישיית השקל בשנה²
 ונ וזא אשבה דלך פקלת מן הדא סבילא אן יצא[ע]ף עלי אמרוה (sic)
 עלי אלעאצי לה פהדא לים בבעיד אן (sic) יכונ צאעף עלי אלעאצי לה
 פהדא לים בבעיד אן יכונ צאעף עלינא מקרא קדש פי אלגלות באלתקריב
 ויקנע הדא אלמוכתצר לאדא אלבאב אד לים מקאלת כתיריה ואמא
 יחתאג אלי רפע אנכאר מן אנכר ואשנע פיה פקט . ואנא אנשד אללה
 אלנאטרין פי הדא אלכתאב אן יוכלצו קלובהם ויקצרון מקצד אלחק בעד
 אן כאן או קריב ויסתעמלון אנפסהם פי אלמקרא ופי אלמשנה ופי אלנטר
 אלצחיח פאנהם יצלון אלי דלך ויילון ען קלובהם כל שך וכל שבהה בעון
 אלרחמן

תם הדא אלכת' אלמרסום באלתמיז ואללה אלמסתעאן

IX.

T-S. 10 Ka. 5.

. תרכו אלסנה בסיטה לם ילחקו ועל הדרכים ועל הגשרים³ אדא כאן
 אלמטר קד מנע מן אצלחא אלטרק ואלנסור ללחאג פכיף יחגון . ועל
 תנורי פסחים אדא לא יתם אלפסח אלי⁴ באן יכונ צלי אש פאלמטר
 אלכתיר ימנע מן אצלחאהא ותתפקד אלסנה א[ן] תכונ גדבה פיטול עלי
 אלאמה אלמנע מן אכל אלגלה אלחדיטה כ"ק ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו⁵
 והי מחתאנה אן תסד בהא גועהא כמא קאלו והיו הכל קופצין לגרנות⁶ .
 וכדלך לא תכונ סנה אלשמטה ולא אלתי בעדהא ללא תטול כלפה שנת
 השמטה ואלתי בעדהא עלי אלאמה ורבנא פלא יכלף אלי⁴ מא פי
 אלטאקה פהדא שרח אליג באב אלתי כאן בעץ כבם לסנהדרין עליהא .
 ואנמא קלת בעץ אן כאנת להם אסבאבא אכר [מ]נירה לם יבסטהא
 לכנהם גמעהא גמלה פקאלו מפני צרכין . ותפסיר הצרכין אלחואיג .

¹ Jer. xxviii. 13.² Neh. x. 33.³ Sanh., fol. 11ro.⁴ Read אלא.⁵ Lev. xxiii. 14.⁶ Sanh., fol. 12ro.

פאלאסבאב אלמשרוחה וניר אלמשרוחה כאן יעמל אלוקנים . וחין כאנו
 יס[כ]נון פי נחלת יהודה כאצה וכמא קאלו אין מעברין את השנה אלא
 ביהודה¹ . וחין כאן אלבלד מעמורא בישראל . ואמא אלאן פלא זיאדה ולא
 נקצאן ולא אסתעארה בתקדים ותאכיר עלי מואצע אלכבאים אלמכורה
 אעני בהזיגה² ואמא קול אן ר' עקיבה ובית דינו³ עברו ג' סנין מתואליה . פהו
 מסתקים עלי סביל מא כאנו יסתעידון . פאקול ביאן אלסנה אלכאמסה
 ואלו מן אלאסבוע כאנתא בסיטתין עלי מא פי אלעאדה אן יכונא תם
 ואפת אלסאבעה ואלאחד לם ימכן אלכבס פיהמא אד המא שביעית
 במוצאי שביעית⁴ פמוצא ד' סנין בלא כבס תם כבסת [ג'] סנין מתואליה
 פצאר לכל ז' סנין ג' כבאים ובאלבניה ואלטבע תכוון ה' סנין ג' כבאים
 פקדמת ואחדה עלי סביל אלאסתעאדה . ואמא מא קאלו אין מעברין
 את השנה מפני הגדין ומפני טלאים ומפני הגזלות⁵ . וחסבנאהא נחן
 פי באב מעברין פאנח למא קאל בעדה אבל עושין אותך סעד לשנה
 סאג' דלך ואיצ[א] לאנא ונדנא רבן גמליאל ואבנה צדדא בדלך ואלאן
 פלא קרבן פסח לנא פנעבר מפני גדיים וטלאים וגזלות ואביב ותנורין
 ולא חג פנעבר מפני דרכים וגשרים וגליות ואכתרנא פי אלבלד אלכאץ
 פנעבר מפני פירות האילן . ונדע אלכבס בשני רעבון ובשמטה ובמוצאי
 ולא לנא ע' זקנים יפהמון ע' לשון וסאיר ואנבאתהם . ועלמאנא
 אלדין הם זכר ללסנהדרין אכתרהם לים פי ארץ ישראל ואלבעין
 אלדין בהא לים ביהודה ואלגמיע לים בשרוט סנהדרין . פלם יכוון לנא
 ההנא מא נכבס בסבבה אלי⁶ אלתקופה . ולדלך אתסעו פי אלתוספה⁷
 פי מקדאר אלתקופה פקאלו י"ד תם יז תם ז ואיצא לאן אלכבס בסבב
 אלתקופה והו כבס טביעי . ואלאשיא אלטביעיה מקדמה תקדמא דאתיא
 ולא סימא פי אלשהר אלואיד פאן אצל זיארתה אנמא הו בסבב תעדיל
 סנה אלקמר מע סנה אלשמס פאקרב מא יונד אתפאק אלחסבין פי
 כל יז סנה בוואדה ז' אשהר קמרייה פלא יבקא ללחסאב אלשמסי אלא
 סאעה ואחדה ותפה דקאיק ולם יול סנהדרין איצא יעמלון עלי ה"ד מא לא
 תחדת חאדטה ממא וצפנא או מן גיר מא וצפנא ממא כאנו יעלמונה והודא
 אדכר בעין מא פי אלתלמוד פי אמר אלכבס בסבב אלתקופה פאצ[ח] ?
 אלעיון פקט ולא אכרנא אלי אתבאת גמיע אלקושי ואלפרוק לטולה וגמוצה

Fol. 1
verso

Fol. 2
recto

¹ Sanh., fol. 11vo.

² See *J. Q. R.*, X, p. 157.

³ Sanh., fol. 12ro.

⁴ Ibid.

⁵ Ibid., fol. 11ro.

⁶ אלא אלא.

⁷ *Tosiftā*, ii, 6, ed. Zuckermann, p. 417.

ען אן יקף עליה כל מן נטר פי הוּא אלכתאב . והוּא אלקול אדא שרתנאה
 כאן מן אבין ביאן אן אלכבס עלי חסאב מא קיל פי אלחוספה פי אלתלמוד¹
 מחשבין י"ז לפני הפסח יז לפני החג פקאלו עין אלכלאם² תנו רבנן אין
 מעברין את השנה אלא אם כן היתה תקופה חסירה רובו של חדש וכמה
 רובו של חדש ו"י יום ור' יהודה אומר שתי ידות בחדש כ' יום ר' יוסי
 אומר מחשבין י"ז לפני הפסח מעברין י"ז לפני החג אין מעברין . ר' שמעון
 אומר אף י"ז לפני החג מעברין אחריו אומר³ מעוטו וכמה מעוטו י"ד יום
 צארת ההנא ו' מקאדיר י"ד י"ג כ' לאן קול ר' יוסי יז לפני הפסח
 מעברין הו יכון כ' בתשרי לאן בין אלתקופתין אעני תקופת ניסן ותקופת
 תשרי ה' איאם פינתהי אלי כא יום ורבמא כאנת ו' איאם למוצע אלכסור
 פינתהי אלי כב יום וגמיע הדה אלמקאדיר צחיה כמה קדמנא אן ההנא
 יכון אן בין אלתכמים פיהא כלף וליס בינהם דאך . פהדה איצא מנהא
 ולהדה אלמקאדיר עלתאן אחדיהמא טביעיה ואלאכרי שריעיה פאמא
 אלשריעיה פהי אלמדכורה פי אלתלמוד אלמאמורה³ מן קולה וחג האסיף
 תקופת השנה פאדא כאן פי סנה מא אחד איאם אלחג פי אכר אלתקופה
 לס תכרג אלתקופה פי אלסנה אלתאניה ען תשרי אד כאן אקל מא יכון
 מן אלאיאם בין תקופה סנה ותקופה אלאכרי ט' איאם . ודלך פי סנה
 אלשלמים . פאלקאיל י"ד לא יחסב יום אלתקופה מן אלי"ד ואלקאיל כ"א
 יחסב יום אלתקופה מן אלכ"א והוּא שרח מא קאלו פי אלתלמוד⁴ יום
 תקופה מתחיל ויום תקופה גומר אַיְכָא (sic) ביניהו פעלי הוּא אלאצל לא
 יכלו חג הסכות מן אן יכון מנה פי תקופת תשרי אפילו יום ואחד אכתר
 מן סנה ולא יגזו אן יכלו סנתין מתואלי ין . ואדא תצפתח אלחסאב אלדי
 חסבנאה ללתקופות ומואקעהא וגדת אלאמר כדאך לאן סנה רמו חין בלגת
 תקופת תשרי כה כבסנא וסנה נ' חין בלגת כ"ו מנה כבסנא . וסנה נ"ב
 חין בלגת כ' מנה כבסנא . וסנה נה למא בלגת כב מנה כבסנא . וסנה
 נה למא בלגת כה מנה כבסנא וסנה סא אד בלגת כט מנה כבסנא .
 וסנה סז אד בלגת כב מנה כבסנא . וסנה סז אד בלגת כט מנה כבסנאה .
 פכל סנה הי קבל הדה אלסנין אלמדכורה לא תכלו מן כון אחד איאם חג
 אלסכות פי תקופת תשרי עלי מא פי אלתלמוד פהדא שרח אלסבב אלשריעי
 ואמא שרח אלטביעי אלסבב פמעלוס אן בין חסאב אלשמסי ואלחסאב
 אלקמרי פי כל י"ט סנה סאעה ואחרה והפה דקאיק יציר בינהמא פי כל

Fol. 2
versoFol. 3
recto¹ Sanh., fol. 13vo.² Fol. 12ro; cf. *J. Q. R.*, X, p. 253.³ Fol. 13ro.⁴ *Ibid.*

מאיה סנה שביה בתלת יום באלתקריב . ויט(?) . . . יום פי כל ש סנה באלתקריב פאד אלממר כדאך פלא מחאלה אן אלמגתמע מן אלפצול מן עצר משה רבינו אלי וקתנא הדיא שביה בז איאם באלתקריב אד לכל ש סנה יום ואחד אלי¹ שי יסיר פאלאלפין ומאתין סנה וכסר ז' איאם באלתקריב . ווגרנא תקופת תשרי פי זמאן משה רבינו בשנה הראשונה לצאתם מא' מצרים כאנת פי יום י"ד מן תשרי . ודלך יום אלגמעיה פי מ' סאעאת מן אלנהאר פיכון מא ננקצה הדיה אלג סאעאת אלבאקיה מן אלנהאר [1] מן אלכסר אלזאיד עלי ז איאם אן אנתמע מעה שי אכר מן אלמדה אלתי קד תבקת לנא פי אלגלות . נסל אלרחמן תב תכפיפהא . פלא יני אלבל אלא אקל מן יום תבין אלאן אן אלמדה אלתי כצנא פיהא מן דלך אלוקת אלי וקת אלישועה ז' איאם וכסר לא תבלג ה' ואמא ביאן אן אלתקופה פי אול סנה אלמצות כאנת יום יד פי תשרי יום אלגמעיה מ' סאעאת מן אלנהאר לאן אלסנין אלמתקדמה כאנת גמלחהא אלפין תמה תכון מחאויר קכח מחוזר . פאדא אכרת להא חקוקהא מן יומין זו סאעה תקצה דקאי קצאר מולד תשרי אול אלמחוזר אלדי כאן פיה אלגאולה ללאבא יום אלו ח' סאעאת תקם דקאי . ואדא חסבנא פצול אלשמס עלי אלקמר וגרנא אלתקופה חשו פי אליום אלכאמס מן תשרי ג סאעאת מן לילה אלגמעיה ולמא חסבנא ללמחוזר אלנאקן חקוק אלסנין אלכסאיט מנה ואלכבאים מן פצול אלחסאב אלקמרי וקאבלנאה בפצול אלחסאב אלשמסי וגרנא מולד תשרי לתלך אלסנה והי אליה מן אלמחוזר לילה אלסבת ז' סאעאת תשע דקאי . פתכון תקופת תשרי פי תלך אלסנה פי יום אליד מנה יום אלגמעיה ט סאעאת מן נהארה . פהדה כאנת מחלא אלפרצה אלואלי מן יד מן אלשהר . ודלך דכר אלדאכרון פי אלמקאדיר יד ובין הדיה אלפרצה אלתי הי יד אלי אלתאנייה אלתי הי זו מן אלשהר יומאן . והו באלתקריב מא כאן יסתעמל פי מא בין נזול אלתורה אלי בנא אלבית אלואל אד זאר אלפצל קריבא מן יומין לכון אלסנין קריביה מן תק סנה . ובין הדיה אלפרצה אלתאנייה ואלפרצה אלג אלתי הי כ מן אלשהר ז איאם והו באלתקריב מא כאן יסתעמל פי מא בין בנא אלבית אלואל וואלי אכר וקת אהבאת אלמשנה ודלך בעד כראב אלבית אלתאני קל סנה פיכון אלגמיע אלף סנה וכסר ויכון מא אנתמע מן אלפצל ג איאם ונצף פיתמם נקצאן יום זו יומס שיא מן יום אלכ . ובעד הדיה אלג פריץ פרצה כא פי אלשהר דפענא אליהא מן אהבאת אלמשנה ואלי וקתנא הדיא ואלמדה

Fol. 3
verso

¹ Read אלא .

תש סנה ולהא מן אלפצל יומאן וכסר תסתופי יום אלכ ויום אלכא ותגעלנא
 פי חר יום אלכב ולא ינוו אן נקים פי אלגלות בעד הדה מדה מוילה פיכון
 אלפצל יכרנגא ען רסם חג הסוכות ביום אלי אן תואפי אלישועה פלדלך
 צארת הדה אלמקאדיר יד יז כ כא מדכורה עלי מא בייננא והכדי תכון
 אלענאיה בכלאם אלנביא וכלאם אלחכמים חתי ינתצם ויקום עלי היאתה
 במא ירוק אלרחמן מן יחב טאעתה כק¹ כי יי יתן חכמה מפיו דעת
 ותבונה יצפון לישרים תושיה מנן להולכי תם . ונסלה אן יגעלנא מן
 אלראשדין אלסאירין פי סבלה כמא קאל² לנצר ארחות משפט ודרך
 חסידיו ישמר . פמן חית קדר הדיא אלגאהל ליגעל עלי אלאמה מפסדה
 ללרבונין מן תם תפצל אלרחמן וצאר מעלחה והדי וברהאנא . וכדי עאדתה
 אן ינתג להא מן כל גם פרח . ומן כל ציק סעה כק³ אלהי [צדקי] בצר
 הרח[בת] לי . פמן דלך סבב אלאותות ואלמופתים במצרים שעבור אלקום .
 וכאן סבב בני בית אלמקדס אלובא פיהם וסאיר מא אשבה דלך וכאן סבב
 כתבה הדיא אלכתאב ואטהאר הדיא אלבראהין טמע הדיא אלגאהל פי
 אלכסר עלי אלגמהור אלאמה ופאד אלביאן פי אמר אלכבס עלי מא
 וצפנא פלא מעני לתעלקה בקולהם⁴ משקרב העומר יוצאין המוצאין שוק
 ירושלם שהיא מלא קמח קלי אלדי אחתג בה ודכרה ג מראת כמא הו
 פי אלמשנה ופי אלתיספה ופי תורת כהנים⁵ ליפחם אלמאר ויכתר אלקול
 פנקול אנהם . ורבמא כאנו יתפק להם אן יכון אלסוק מלא סרקא ורבמא
 לא יתפק לאנהם לס יקולו לא בר מנה . ואמא קאלו הל הו גאיו אם לא
 יענון אן אתפק אן יסבק גפאף אלסנבל פהל יחל אן יעמל מנה סויקא
 קבל אלפסח עלי שרט אלא יוכל אלי⁶ בעד אלעומר אם לא . וכדלך
 תעלקה איצא בקולהם⁷ קראו את המגלה באדר ראשון ונתעברה השנה
 קוראין אתה (sic) באדר השיני . הדיא לים הו פי זמאננא ואנמא כאן פי
 זמאן סנהדרין קד ימצי להם כ יומא מן אדר עלי אל אלסנה פשוטה
 פתחדת חואדת מן יג אלתי דכרנא או מן גירחא פיתתאנו אלי כבסהא
 פהדיא אלקול איצא לנא לא לה . וקד כנת קלת פי כתאב אלתימיון פאן
 קאל מכאלפונא ראיתם אן ואפא אלפסח עלי נטאם כבאיסכס ולם יונד
 אביב מא דא יצנע פאנבת פי דלך גואבין אחרמהא אן אלחכים לס יאמר
 בדלך דאימא אלא לעלמה אן אלאביב דאימא ואלכ אנה אן לס יונד
 קבלה עדרנא עליה וכאן עדרנא מן יום יז אלמוהל ללעומר ואזיר ההנא

¹ Prov. ii. 6-7. ² Ver. 8. ³ Ps. iv. 2. ⁴ Men. x. 5; Tosiftā, p. 529.

⁵ Sifrā, Emōr, ch. xi.

⁶ Read אלא.

⁷ Meg. i. 4.

נואבא האלתא כמא זדת אשיא כתירה כנת אכתצרתהא הנאך והו אנה
 ימכן פי זמאן סנהדרין אן כאנו יקדמון עמר מן אלעתיק . אדא ונדנא
 בעין אלאולין יקול בולך כמא שרתו פי תלמוד מנחות¹ פי פרק כל
 קרבנות הצבור והיחיד . מתניתין דלא כי האי תנא דתנא עמר הבא מן
 הישן בשר שתי הלחם הבאות מן הישן בשירות אלא שחיסר מצות עמר
 כשירה דכתיב תקריב את מנחת בכורין אפילו מן העליה והא בתי
 ראשית ההוא למצוה והא כתיב חדשה הוא מבקעי לו לפי דתניא ר' נתן
 ור' [עקיבא] אמרו חדשה שתהא חדשה לכל המנחות . פעלי
 הדיא אלאצל ואלתכריג אנמא מכתוב ראשית קצירכם² עלי סביל אלמצוה
 ואלמצוה פי לפטחם אלאפצל כמא קאלו³ מצוה בגדול ליבם ואם קדם
 הקטן זכה כל פי נפס אלעמר קאלו כדאך מצותו לבוא מן הקרוב לא
 ביבר הקרוב מביאין אותו מכל מקום מצותו לבוא מן הלח . לא מצא
 יביא מן היבש . ומא אשבה דלך ממא ידל עלי אן מעני מצוה ענדהם
 אפצל אלא אן הדיא אלאנס[א]ן לם יפהם לפטחם ומעאניהם כמא קדמנא .
 ואד שרחנא אלז אלאבואב מן אלו אלאכידה אלתי אדעא עלינא פיהא
 אנא כאלפנא קדמאנא וכשפנא מא קד תביין פינבני אן נשרח אלז באקיה
 והי תמאם אלכתאב ונקול אדעא הדיא אלהגל עלינא . אן אואילנא כאנו
 יחרמון אלאליה . ונאן ומן באן קבלנא מן אלתלאמיד אטלקוהא ושבה
 עלי דלך מא קיל פי אלתוספה האוכל אליה מן המוקדשים חייב שני
 לאווין משום אליה ומשום מוקדשין . ומא קיל פי תורת כהנים⁴ מה החלב
 בשני לווין אן אליה בשני לווין . פאקול פי אלרד עליה נטר הדיא אלהגל
 פי הדיא אלמוצע פערצת לה הדיא אלשבהה . לם ינטר פי מוצע אכר
 פכאנת תזול ענה . ודלך אן אלחלב אפצח ואביין פי אלתוספה מא אן
 ישובה תוחם אן אלאליה דאבלה פיה לאן אלחכמים ביינו לנא אימא
 אלשהם אלמקרבא ואסמהא ענדהם אימורין . ודברו פיהא אלאליה . ואימא
 אלשחום אלמחרמה וסמוהא חלבים ולם ידברו פיהא אלאליה והדיא מבין
 פי תוספת שחיטת חולין פי פרק בשר בחלב אלדי הו בעד פרק גיר
 הנשה אלדי אקתלע מנה הדיא אלאנסאן מא קאלה פקאל אלחכמים פיה
 אילו הן אמורין שתי הכליות ויותרת הכבר ואליה סמון הדיא אמורין .
 ולם יסמוהא חלבים לאנהא מקרבה גיר מחרמה כמא יקולו פי מואצע
 כתירה⁵ קרעו והוציא את אמוריו . וסמו מא בעד דלך חלבים לאנהא

Fol. 5
recto

Fol. 5
verso

¹ Men., fol. 83vo.

² Lev. xxiii. 10.

³ Jebam., ii. 8.

⁴ Sifrā, ch. xix.

⁵ Pesāh., v. 10.

מקרבָה ומחרמָה , ולדַלַךְ צְמוּ עַלֵי תַעֲדִירָהָּ וְתַנְקִיתָהָּ לְקוֹלָהֶם מַחַטָּט אַחֲרָיִן כְּמֵא שְׂרָחוּ¹ . וְאִילוּ הֵן הַחֲלָבִים אֶת הַחֲלָב הַמִּכְסָּה אֶת הַקָּרֵב זֶה הַחֲלָב הַחוּפָּה אֶת הַכֶּרֶם וְאֶת כָּל הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב זֶה חֲלָב שֶׁעַל הַדָּקִים דְּבָרֵי ר' עֲקִיבָה ר' יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר חֲלָב שֶׁעַל הַקָּבָה וְחֲכָמִים לֹא הוֹדוּ לוֹ . אֲשֶׁר עַל הַכֶּסְלִים זֶה חֲלָב שֶׁבִין הַפְּקוּקֹרוֹת שֶׁהוּא מַחַטָּט אַחֲרָיו כָּל מָקוֹם שֶׁהוּא וְנוֹטְלוֹ דְּבָרֵי ר' יוֹסִי הַגִּילְיָי ר' עֲקִיבָה אוֹ' לְהַבִּיא חֲלָב שֶׁעַל הַעוֹקֵץ ר' יִשְׁמַעֵאל אוֹ' חֲלָב תוֹתֵב קְרוֹם וְנִקְלָף . ר' עֲקִיבָה אוֹ' קְרוֹם וְנִקְלָף ר' יְהוּדָה אֹמֵר קְרוֹם שֶׁעַל הַכּוֹלִיָּה אֲסוּר וְחִיבִין עֲלָיו גִּידִין שֶׁבְכִלְיוֹת וְשֶׁבְמוֹקְדֵשִׁין אֲסוּרִין וְאֵין חִיבִין עֲלֵיהֶם פְּהֵא אִפְצָה מֵא יִכּוֹן מִן אִקּוּאֵלָהֶם בְּאֵן אֱלֵאִיָּה גִיר דֹּאכְלָהּ פִּי אֲלַחֲלָבִים וְגִיר חֲרָאֵם פְּאֹדָא כְּאֵן אֱלֵאֵמֵר עַלֵי הָדָא אֲלֵבִיאַן פְּקִיל פִּי אֲלִפְרָק אֱלֵאוּל הָאוּכֵל אֵלִיהָ מִן הַמוֹקְדֵשִׁים חִיב עֲלֵיהָ מִשּׁוּם אֵלִיהָ וְמִשּׁוּם מוֹקְדֵשִׁין עַלֵי הָדָא אֲלַחֲמִיז . וְהוּא אֵן אֵעֲצָא אֲלִמּוֹקְדֵשִׁין עַלֵי צְרִבִין מִנְהָא מֵא קֵד שְׂרַע לִיכּוֹן לְלִנְאֵם מֵאכְלָא פְּהוּ קוֹדֵשׁ פִּקְט וְלִים הוּא אִשָּׁה . וּמִנְהָא מֵא קֵד גַּעַל לְלִנְאֵר מֵאכְלָא פְּהוּ קוֹדֵשׁ וְאִשָּׁה פִּלְאֵלֵאִיָּה מִן אֲלֵבְהַמָּה אֲלִמּוֹקְדֵשׁת הִיא לֹא מַחֲאֵלָה קֹדֵשׁ וְאִשָּׁה פִּמִּן אֲכֵלְהָ יִלְזַמָּה חֲדִיין אַחֲדָהּמָא מִן אֲגַל אֲלִקְדֵשׁ לִי וְאֵלֵאכֶר מִן אֲגַל אִשָּׁה רִיחַ נִיחּוּחַ . וְכֹדָא קֵאלוּ פִּי תוֹרַת כְּהֻנִּים² מֵה הַחֲלָב בְּשֵׁנִי לוּוִין אָף אֵלִיהָ בְּשֵׁנִי לוּוִין . וְאִמָּא פִּי אֲלֵבְהַמָּה אֲלַחֲלוּיִן פִּלְא דְּכֶר לֵאֲלִיָּהּ בְּתָהּ אֵלֵא אֵן יִטֵּן אִנְהָ יַחֲצֵר דַּלַךְ הָדָא אֲלֵרְגַל וְדֹאךְ מֵא לֹא יִגּוּזָה . וְקֵאלוּ פִּי אֲלַתְלִמּוֹד³ קוֹלָא פְּצִיחָא אֵן אֱלֵאִיָּה חֵלָאֵל פִּי אֲלַחֲלוּ לְקו' אִמ' לִיהָ ר' פִּפְא לֵאבִי לֹא . אֵלֵא מַעֲתָה אֵלִיהָ בּוֹזֵן הַזֶּה תִּיתַסֵּר אִמ' לִיהָ עוֹלָה אֵמֵר קֵרָא כָּל חֲלָב שׁוֹר וְכִבְשִׁים לֹא תֵאכְלוּ דְּבֶר הַשּׁוּוָה בְּשׁוּוָה וְאִמָּא אֱלֵאִיָּה אֲלֵתִי לִיסַת פִּי שְׁלִשְׁתָּן פְּגִיר מַחֲטוּרָה . וְאֵלֵבְאֵב אֲלֵב זַעֵם פִּיהָ אִנְא כְּאֵלְפֵנָא קֵרְמָאִנְא פִּי אֵמֵר אֲלַנְדָּה לֵאֵן אֲלֵאוּיִן שְׂדֵרוּ פִּי אֲלַנְדָּה וְלֵם יִקּוּל שִׂיא . וְאֵלֵאכֶרֶן פִּקְאֵלוּ⁴ כָּל מֵלֵאכּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָה נְדָה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָה חוּץ מִמוּזִיגַת הַכּוֹס וְהַצֵּעַת הַמִּיטָה וְהַרְחַצַת פְּנֵי יָדָיו וְרַגְלָיו . פִּאֲקוּל אֵן הָדָא אֲלֵרְגַל לֹא יִדְר[י] עַלֵי אֵי גְהָה כְּאֵן אֵעַל הָדָא אֲלִקּוּל וְאֵן אֲלִקְדָּמָא אִנְמָא קֵאלוּהָ עַלֵי סְבִיל אֲלַחֲכֵם אֲלֵאוּגֵב לֵאנְהֵם נִקְלוּ אֵן אֲלֵאֲמֵרָאָה וְאִנְבַּ עֲלִיהָ אֵן תַּעֲמַל לְזוּנְהָא סַת אַעֲמָאל אִדְ קֵאלוּ⁵ וְאִילוּ מֵלֵאכּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָה טוֹחַנַת וְאוּפָה [וּמְכַבְסַת] חֵם קֵאלוּ פְּאֹדָא כְּאִנְתָּ נְדָה לִים לֵהָ אֵן תְּקוּל לֹא אַעֲמַל ש[יא] יִלְזַמָּה אֵן תַּעֲמַל תֵּלַךְ אֲלֵאֲעֲמָאל מֵא כְּלָא

Fol. 6
rectoFol. 6
verso¹ Tōsiftā, Hūl. ix. 14.² Sifrā, ch. xix.³ Hūll., fol. 117°.⁴ Ketub., fol. 61ro.⁵ Mishnah Ket. v. 5.

היה אלג' ולם יקולו היא אלקול ליטהרו מא ננסה אללה פי אלתורה
 מן מ... נדה ומושבה ומגעה וסאיר מא הו מכתוב ומא קד שרחו אמ (?)
 עליה מן אל ל (?) אלשרח אלואסע לכאן דאך כלה קאים בחאלה .
 והיה אלאחכאם זיאדה על... פעלי אלמרה אלגדה באלשאם [א] תטחן
 ואן תגסל ואן תטבך ואן תכבו פמא אמכנהא אן תצנעה מן אגזא הדה
 אלצנאיע ולא תקע עליה אחכאם אלנגאסה כאן טאהרא ומא לם ימכנהא
 אן תצנעה אלא בוקוע אחס (?) אלנגאסה עליה כאן ננסא . אן אלכוין
 אנמא הו פיה הל ילזמהא או לא ילזמהא . ואמא הל ינגם או לא ינגם
 פדלך יערף בטרק אוכר מן אלמקרא ואלמשנה אלי הרי אנהם חין אוגבו
 אן תועאל אלארמלה מן מאל רגלהא אלמתופא פי אחד אלב... אן
 אלתי ישטר (?) פיהא דון אלחקובה וקאלו ועליהא אן תעמל ללורתה
 גמיע אלעמאל מא כלא הדה אלעמאל דאך קולהם כל מלאכות שאינה
 עושה לבעלה אלמנה עושה ליורשיו חוין ממזיגת הכוס והצעת המטה
 והרחצת פניו וידיו ורגליו פהרא מומא ידל אנהם תכלמו עלי סביל אלחכאם
 ולכן היא לם יעלם פנסבהם אלי אנהם תכלמו עלי סביל אלחטהיר ואלתנגים
 בל תלך בחאלה על . אלשרוח אלואסעה

X.

T-S. 8 Ka. 10¹.

recto מא קאל אלכתאב תאלמנה שפתי שקר הרוברות על צדיק עתק בגאוח
 ובזו ולעמרי אנה קד אצאב כתאב אלפצאיה לאנה כתאב
 פציחתה הו וכונה עלי מא שרחת ובינת בהכלים אתך רעך ועלי מא קיל
 בבוא רשע בא גם זוב ועם קלון הרפה א כאן יסאוי לה
 סכותה לו

verso וינרחץ אלבאטל אלאנובה פעל אלגאהל
 כמא קיל אנשי לצון יפחו קריה וחכמים ישיבו אף נסל אללה אלמעונה
 עלי כלמא קרב אלי טאעתה אלבואב אלתי גמיע (sic) להא היא
 אלאנסאן אקואלא מן אלמשנה ואלתלמוד ואלתוספה אדפר אולא עיונהא
 תם אגוד באבא ואבין כמאה פימא